

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

KOTVA

ročník 13

2022 březen

50

Fotila Šárka

***„Svět patří optimistům,
pesimisté jsou jen diváci.“***

(F. Guizot, citát vybral Jiří. K.)

Projekt Zajištění vybraných služeb sociální prevence na území Jihomoravského kraje, registrační číslo CZ.03.2.60/0.0/0.0/15_005/0007741. Činnost organizace je také finančně podporována městem Strážnice, Veselí n/Mor. a Kyjovem.

U šálku čaje...

*Zeptali jsme se vedoucí
obchodu Charity Strážnice,
paní Věry Oselkové...*

Jaké roční období se Vám nejvíce líbí?

Mým oblíbeným ročním obdobím je určitě jaro, kdy venku začíná být teplo, vše rozkvétá a to mě nabijí pozitivní energií. Mám ráda vůni rozkvetlých květin a stromů. Jsem milovnick sluníčka a tak ráda trávím jarní dny v přírodě.

Jakou květinu máte nejraději a proč?

Mou nejoblíbenější květinu nemůžu přesně definovat. Každá barevná a voňavá květina je pro mě potěšením. Ráda také květiny rozdávám a dostávám jen tak pro radost.

Jak si užíváte cestování?

Celý rok se těším na léto, kdy pravidelně s rodinou vyrážíme někam do tepla k moři, kde mimo odpočinek a relax ráda poznávám kulturu a památky dané země.

Co Vám dává zaměstnání v charitě?

Tohle zaměstnání mi dalo určitě hodně. Od komunikace a kontaktu se zákazníky, až po hloubku zaměření naší organizace. Kdy krásným způsobem pomáhá celý náš tým lidem, kteří si to zaslouží a pomoc potřebují. Pocit pomoci mě velmi naplňuje. Tuhle práci chci vykonávat co nejdéle. A po ukončení budu vzpomínat určitě s úsměvem na tváři.

Za rozhovor děkuje šéfredaktorka Šárka

Bylo nebylo...

Rádi se s uživateli vracíme ke konci minulého roku, kdy jsme se jako každoročně připravovali na Vánoce. Upekli jsme si cukroví, perníkovou chaloupku i perníkový adventní svícen. Dílnu jsme vyzdobili vánočním malovaným ubrusem. Loni bylo vzhledem k hygienickým nařízením naše vánoční posezení trochu jiné. Nemohli jsme se setkat všichni v jeden den, ale byli jsme rozdělení na menší skupiny. Setkání bylo bez svátečního obědu, přesto jsme strávili radostný čas při zpívání koled a rozdáváním dárků u nazdobeného stromečku.

Po novém roce jsme se ponořili v dílně do různých pracovních činností. Pokračovali jsme v rozdělané práci v obrušování a natírání dřevěných výrobků, v loupání ořechů či drhání suché levandule, v pletení košíků. Stále také tkáme na tkalcovském stavu plátno a koberce. V zimních měsících vyrábíme

vonné mýdla a šumivé koule, odléváme a barvíme svíčky. Zdokonalujeme se ve vyzdobování hrníčků a lžiček fimo hmotou a také v šití slepiček, koníků či kosmetických taštiček.

V arteterapii jsme z keramické hlíny a různých přírodnin tvořili stromy, kterými jsme

si jarně vyzdobili dílnu.

S blížícím se jarem se připravujeme na práci na zahradě, a proto sejeme do kelímků semínka, ze kterých s naší péčí vyrostou přísady rajčat, paprik a bylinek. Už se na práci venku všichni moc těšíme!

Napsala Jana

Vařila Vladka!

Čočkový salát s karamelizovanou cibulí

Ingredience:

400 g čočky, 2 červené cibule, špetka sušeného tymiánu, 6 lžic olivového oleje, 1 lžice třtinového cukru, 4 lžice balzamikového octa, 1 žlutá paprika, 1 červená paprika, 4 vejce, sůl, pepř, citronová šťáva a ocet dle chuti, menší svazek petrželky, větší hrst směsi salátových lístků

Postup:

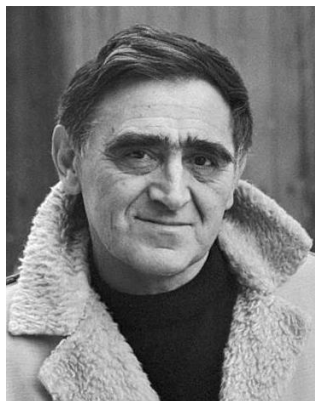
Čočku propláchněte a vařte ve velkém množství vody s tymiánem doměčka, asi 25 min. (má být měkká, ale pevná). Slijte ji a propláchněte studenou vodou. V pánvi na dvou lžících oleje nechte změknout cibuli nakrájenou na plátky. Přidejte cukr, a když se rozpustí a začne karamelizovat, přilijte balzamikový ocet, chvíli povařte a poté cibuli promíchejte v míse s čočkou. K čočce přidejte proužky paprik, trochu oleje, osolte, opepřete a dochuťte citronovou šťávou a octem. Dobře promíchejte s nasekanou petrželkou a nechte odležet, než připravíte na zbytku oleje volská oka, která po usmažení osolíte a opepříte. Vejce podávejte na čočkovém salátě doplněném o salátové lístky.

Napsala Vladka

Ohlédnutí za velikány!

Jan Skácel

byl moravský básník, prozaik a autor poezie pro děti. Narodil se 7. února 1922 ve Vnorovech, zemřel 7. listopadu 1989 v Brně.

Studoval nejprve gymnázium v Břeclavi, odkud přešel do Brna, kde roku 1941 odmaturoval.

Po maturitě pracoval jako uvaděč v kině. Za války byl totálně nasazen. Po druhé světové válce studoval do roku 1948 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity češtinu a ruštinu.

Od roku 1948 pracoval jako kulturní referent deníku *Rovnost*, odkud v roce 1954 přešel do literární redakce brněnského rozhlasu. Tam zůstal až do roku 1963, kdy se stal šéfredaktorem kulturní revue *Host do domu* a *ROK (Revue otevřené kultury)*. V roce 1969 byl *Host do domu* zakázán a Skácel jako jeho šéfredaktor nesměl publikovat. V této době publikoval v samizdatu a v exilové literatuře. Od roku 1981 směla Skácelova díla znovu vycházet, ale pouze v brněnském vydavatelství Blok. Vyšly jeho sbírky *Dávné proso*, *Naděje s bukovými křídly*, *Odlévání do ztraceného vosku* a *Kdo pije potmě víno*. V 80. letech mimo jiné spolupracoval i s divadlem.

V roce 1989 zemřel na rozedmu plic, sametové revoluce se už bohužel nedožil. Posmrtně vyšla jeho sbírka *A znovu láska* a kniha kurzívek *Třináctý černý kůň*.

V jeho díle se promítal silný vztah k Moravě a témata dotýkající se morálky. Oceňován byl na sklonku života v zahraničí a po smrti také doma.

Byl prasynovcem spisovatele a básníka Františka Heritese, jeho manželka Božena byla dříve provdána za Oldřicha Mikuláška.

Napsala Milada a Iveta, čerpáno z internetu

Pohlazení duše

Modlitba Františka z Asisi

– přebásněná J. Skácelem...

*Pane, ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list.
Prosím, dej, ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst.
Prosím, dej, ať řeči stromů aspoň trochu rozumím.
Ať vědí, že se učím a že nic neumím.*

*Dej, ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru.
Když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru.
Ať mi stačí dohlédnout na obzor, který jsi mi dal.
Ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.*

*A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil.
Odvalu, abych to, nač stačím na tomhle světě pozměnil.
A taky prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.*

*Ach, pane děkuji za všechno dobré i za to špatné,
ať poučím se ze svých chyb.
Nevím, jestli ty mě slyšíš a zda jsi vůbec tam,
ale děkuji, že já jsem tady a směju se dál.*

Báseň opsaná z internetu, vybrala Jana

*Přejeme Velikonoce jako z pohádky,
hodně koledníků za vrátky a
sluníčko pořád na nebi,
ať život je ráj na zemi.
To přejí uživatelé a pracovníci
STD Kotva*

Tipy na výlety

Zámek Milotice

Státní zámek Milotice, nazývaný Perla jihovýchodní Moravy se nachází v obci Milotice v okrese Hodonín. Řadí se mezi nejunikátnější zachované komplexy budov a zahradních architektur z období baroka.

Na místě dnešního zámku stávala původně vodní tvrz připomínaná ve 14. století. Po ní dodneska zůstal jen vodní příkop kolem zámku. Někdy mezi lety 1586–1596 byla tvrz za majitele Bernarda Ludvíka Tovara z dolnorakouského Enzesfeldu přebudována na jednopatrový zámek v renesančním slohu. V 70. letech 17. století byla stavba zvednuta o další patro a přistavěny čtyři nárožní věže. Dnešní vrcholně barokní podobu získal zámek během dvou přestaveb za majitele Karla Antonína Serényiho v letech 1719–1743.

Hlavní prohlídkový okruh, který trvá 60 minut, vás zavede do překrásných zámeckých komnat. Úchvatný pohled se vám naskytne z reprezentačního schodiště spojujícího sál v 1 patře se zahradou, ve které se nese skupina pávů. Jako součást zámeckého areálu je k vidění čestné nádvoří, jízdárna, konírna, 2 oranžerie. Zámek je obklopen krásnou francouzskou zahradou, která pozvolně přechází do bažantnice.

Každým rokem se zde konají výstavy květin, nejrůznější folklorní akce či koncerty vážné a dobové hudby. V létě je také přístupné letní kino. Velmi populární je zde také půjčovna kostýmů.

V roce 2019 se na zámku natáčel film Poslední Aristokratka Otevírací doba na zámku v Miloticích je od dubna do října. Během hlavní turistické sezóny je zámek otevřen mimo pondělí od 9:00 do 16:00 hodiny.

Napsala Veronika, čerpáno z internetu

Smích léčí ... !

Do jedné rodiny přišel na návštěvu kněz. Malá Maruška něco kreslí. Kněz se jí ptá: „Co kreslíš, Maruško?“ „Pána Boha.“ „Ale Maruško, vždyť nikdo neví, jak Pán Bůh vypadá.“ „Až skončím, tak to budete vědět!“

„Bůh je jeden ve třech osobách: Otec, Syn a Duch svatý,“ vysvětluje pan farář. Jeden z chlapců vykřikne: „ Já jsem taky jako Bůh. Jsem Miloš, syn našich a fotbalista!“

„ Děti Bůh není jako člověk! Je úplně jiný! Nemá ani ruce, ani nohy...“ „Jó, tak on je invalida!?“

Z internetu vybral Vašek

POSLÁNÍ sociálně terapeutické dílny Kotva:

Sociálně terapeutická dílna Kotva nabízí pomoc lidem s duševním onemocněním, kteří vlivem nepříznivé životní situace nemají možnost zařazení na otevřeném ani chráněném trhu práce. Prostřednictvím každodenní pracovní činnosti podporujeme dodržování stanovených pravidel dané služby, posílení, obnovení a rozvíjení jejich schopností i dovedností, začleňování se do kolektivu a tak jim pomáháme k zapojování se do běžného života. Je určena osobám v produktivním věku 18 – 64 let, žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Základní principy, kterými se řídíme:

- podpora důstojnosti a svobodné rozhodování
- individuální přístup k uživatelům
- respektování soukromí a intimity uživatelů
- podpora uživatele v sociální samostatnosti a soběstačnosti

Informace: služba je poskytována zdarma.

Kontakt pro zájemce: tel: 737 054 064, 737 918 165

Vydává:

Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice
čtvrtletník, ročník 13, březen 2022/50, náklad 300 ks, šéfredaktorka: Šárka

Redakční rada: kolektiv uživatelů STD Kotva

Titulní strana: Sněženky, fotila Šárka

Tisk: Tiskárna Sukupovi

Zodpovídá: Bc. Jana Maňáková

Adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice,

e-mail: kotva@straznice.charita.cz

www.straznice.charita.cz

neprodejné